

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить із вересня 1934 року.

2 квітня 2009 року.

№№ 7-8 (2842-2843)

І ЗНОВУ ПРО ГУРТОЖИТКИ

ЙШЛОСЯ НА ЗУСТРІЧІ СТУДЕНТСЬКОГО АКТИВУ З ПРАЦІВНИКАМИ РЕКТОРАТУ 17 ЛЮТОГО 2009 РОКУ

Говорили про виконання Першочергових заходів щодо покращення умов проживання та виховання студентів у гуртожитках ДНУ.

Заст. начальника фінансово-економічного управління С. О. Руссу відповіла на запитання про стипендії: у січні студенти одержують стипендію за результатами літньої сесії, умови призначення стипендії на другий семестр 2008-2009 н. р. не змінилися.

Проректор із соціально-економічних питань О. В. Тимошенко сказала, що в червні-липні розглядатиметься питання поселення студентів. Як і щороку, кожному факультету дадуть квоту. Пріоритет надаватиметься першокурсникам, але всіх охочих гуртожитком університет не забезпечить. Ліжка, за словами проректора О. В. Тимошенко, ремонтуватимемо своїми силами. Матраци закупимо в першу чергу.

Про умови харчування повідомила директор торгово-промислової фірми С. В. Лось: «У гуртожитку №4 недовзі почне працювати буфет. У корпусі №3 буфет уже працює. У гуртожитку №1 для буфету треба відремонтувати приміщення». Проректор з АГР М. М. Ружин додав, що, можливо, для цього використають спонсорські гроші.

Микола Миколайович коротко охарактеризував стан усіх студентських гуртожитків. Так, у четвертому і другому – потрібний капремонт (хоча у другому санвузли відремонтували торік, і є тепла вода з 18-ої до 22-ої години). У третьому – треба збудувати ще одну велику душеву для дівчат. У четвертому гуртожитку все нормально. Шостий і сьомий плануємо відремонтувати за державні кошти до Євро-2012.

Наведемо деякі запитання і відповіді, які звучали під час зустрічі.

- Коли планується ремонт п'ятого гуртожитку?

Проректор з АГР М. М. Ружин:

- Не планується поки що.

- Ми чули, що в гуртожитках планово відключать світло.

- Цього не буде! А електроплити під час занять відключатимемо.

- Коли буде Інтернет у другому гуртожитку?

Перший проректор О. О. Кочубей:

- Може, через місяць-півтора, як зробить фірма.

- У шостому гуртожитку є балкони. Можна там курити?

Ректор М. В. Поляков:

- Ні!

- Є норма проживання у гуртожитку?

Проректор О. В. Тимошенко:

- Шість квадратних метрів на людину. Але студради просили заселити понад норму.

Ректор М. В. Поляков:

- Ми зробили дисплейний клас у першому гуртожитку. Виявилось, що він не потрібний. Де рішення ради студентів, у який гуртожиток переносити цей дисплейний клас?

Студенти відповісти не готові.

- Ми просимо ректора виділити у корпусі КБК кімнати для клубів за інтересами.

Ректор М. В. Поляков:

- Разом із студентською радою приймемо рішення.

Микола Вікторович запропонував студентам подавати свої запитання в ректорат в усному і письмовому вигляді, а також у скриньки «Для ректора», які розміщені в кожному корпусі. На всі запитання, пообіцяв ректор, будуть відповіді.

Т. СОБКА.

День відкритих дверей Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара проводить у Палаці культури студентів (парк ім. Т. Г. Шевченка) 12 квітня 2009 р. Початок о 10.00. Чекаємо Вас!

9 травня в наші домівки приходить свято – День Перемоги. Букетами квітів, щирими словами вітаємо ми в цей День наших поштових ветеранів, бажаємо їм здоров'я і багато років життя. Обіцяємо фронтовикам, що вчитимемося в них патріотизму, сили духу та мудрості.

Усе це ми скажемо ветеранам і цього 9 Травня. А зараз присвячуємо наступному Святу матеріали 1-3 стор. газети. І –

**ВІТАЄМО
З ДНЕМ
ВЕЛИКОЇ
ПЕРЕМОГИ!**

Полковник у відставці колишній науковий співробітник університету М. І. СИСКА. Під час війни - радіотехнік полку зв'язку 13-ої армії Українського фронту.

Професор ДНУ ім. О. Гончара О. О. ШУГРОВ. Колишній радист Тихоокеанського флоту, учасник війни з Японією.

Фото архівні

НА ОБЛАСНИХ КОНКУРСАХ «КРАЩИЙ МОЛОДИЙ УЧЕНИЙ» І «КРАЩА РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ»

ЧОТИРИ НАГОРОДИ – МОЛОДИМ УЧЕНИМ ДНУ

Відбулося нагородження переможців конкурсів „Кращий молодий учений” та „Краща рада молодих учених”. Призери вітали заступник голови Дніпропетровської облдержадміністрації Є. І. Бородин, голова постійної комісії Дніпропетровської обласної ради з питань освіти, науки, сім'ї та молоді Д. М. Павлов та начальник Головного управління освіти і науки В. В. Сиченко. Усі переможці отримали Дипломи, пам'ятні нагороди та ноутбуки.

Ці конкурси проходять третій рік. Метою конкурсу „Кращий молодий учений” є визначення талановитої молоді серед науковців та підтримка їхньої професійної діяльності. Цей конкурс є показником ефективності навчально-методичної та науково-дослідної роботи вченого за рік. Критерії оцінювання охоплюють широке коло видів діяльності (29 пунктів), серед яких - видання навчального посібника; кількість поданих заявок на видачу охоронних до-

кументів в публікації тез доповідей конференцій; видання наукової монографії та інші.

Конкурс «Кращий молодий учений» проводиться за чотирма напрямками: технічний, гуманітарний, економічний, медичний. У 2008 році всього в конкурсі взяли участь 62 молодих учених із різних вищих навчальних закладів Дніпропетровської області. П'ятеро науковців ДНУ взяли участь за трьома напрямками і троє з них зайняли призові місця. Ось імена переможців: к.хім.н., доцент кафедри органічної хімії хімічного факультету І. М. Тарабара (перше місце, технічний напрям), к.екон.н., доцент кафедри менеджменту факультету міжнародної економіки Н. І. Галан (друге місце, економічний напрям), к.геогр.н., доцент кафедри фізичної та економічної географії геолого-географічного факультету О. С. Афанасьєв (третє місце, гуманітарний напрям). Щиро вітаємо переможців!

Конкурс „Краща рада молодих учених” впроваджений для стимулювання обміну ідеями між радами молодих учених вищих навчальних закладів III і IV рівнів акредитації, наукових та науково-дослідних організацій, для налагодження контактів та співробітництва рад молодих учених, а також для стимулювання перспективних досліджень, спрямованих на вирішення проблем Дніпропетровської області. Оцінка діяльності ради молодих учених також є комплексною. Серед показників, що враховуються, є і кількість проведених молодими вченими конференцій, і активна участь у роботі обласної ради молодих учених, і кількість учасників в конкурсі „Кращий молодий учений” та інші. У конкурсі „Краща рада молодих учених” взяли участь 18 рад молодих учених вищих навчальних закладів та науково-дослідних організацій Дніпропетровської області. Рада молодих учених ДНУ вперше брала участь у цьому конкурсі і одразу посіла друге призове місце.

І хоча старт досить непоганий, потенційні можливості нашої ради ще не розкриті, а значить, і головна перемога ще попереду.

**Н. ЛИСЕНКО,
в.о. голови ради
молодих учених, к. т. н.**

**НА ІСТОРИЧНОМУ
ФАКУЛЬТЕТІ**

ВИПУСКАТИМЕМО МАГІСТРІВ АРХІВОЗНАВСТВА

Управління ліцензування, акредитації та нострифікації Міністерства освіти і науки України дало згоду на ліцензування щодо підготовки магістрів зі спеціальності «Архівознавство» на історичному факультеті ДНУ ім. О. Гончара.

О. ЖУРБА,
зав. кафедри історіографії,
джерелознавства та архівознавства, професор.

**НА ХІ З'ЇЗДІ
ЄВРАЗІЙСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ
УНІВЕРСИТЕТІВ**

РЕКТОР М. В. ПОЛЯКОВ БУВ ДЕЛЕГАТОМ

Наш ректор, проф. М. В. Поляков узяв участь і виступив на ХІ з'їзді Євразійської асоціації університетів, який проходив у столиці Казахстану Астані.

Микола Вікторович привіз чимало яскравих вражень про організацію казахської освіти і Договір про співпрацю з Євразійським націо-

ТЕЛЕТАЙП НОВИН

нальним університетом ім. Гумельова, де відбувався форум.

Ректора М. В. Полякова обрано членом виконкому Асоціації.

Я. СТЕПОВА.

**ДЛЯ ЗДОБУТТЯ
НАУКОВОГО СТУПЕНЯ
ДОКТОРА
ПОЛІТИЧНИХ НАУК**

Є СПЕЦРАДА В ДНУ!

Змінено статус спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата політичних наук. Тепер тут можна захищати і докторські.

Це єдина така спеціалізована вчена рада у Придніпровському регіоні. Очолив її декан соціально-гуманітарного факультету ДНУ імені Олеся Гончара, член-кореспондент Академії політичних наук України О. С. Токовенко, а до її складу увійшов перший доктор політичних наук цього факультету М. А. Шепелев.

Соціально-гуманітарний – у нас молодий факультет, і працюють там молоді й перспективні вчені. Цілоком можливо, що в оновленій спеціалізованій вченій раді вони захистять докторські дисертації одними з перших.

Т. СОНЯЧНА.

**ДО МІЖНАРОДНОГО
ЖІНОЧОГО ДНЯ**

РЕКТОРСЬКИЙ ПРИЙОМ

відбувся у Палаці культури студентів.

Дуже багато хорошого сказав Микола Вікторович про колеж-жінок: і що вони красиві, і що працюють сумлінно, і що надихають колектив на успіхи. Кожній він вручив Грамоту або Подяку.

Проректор В. В. Іваненко доповнив привітання власною поезією. Профком подарував жінкам квіти, цукерки, а Палац студентів – музику й пісні.

Т. ТОМІНА.

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НИЩО НЕ ЗАБУТЕ

СЛАВА НАШИМ ВИЗВОЛИТЕЛЯМ!

Відкриття біля наукової бібліотеки пам'ятного знака на честь викладачів, співробітників та студентів ДНУ, які загинули у Великій Вітчизняній війні. 2005 рік.

Цей оновлений фотостенд «Вони захищали Батьківщину» відкрито на четвертому поверсі першого корпусу до 90-річчя університету

Василь Юбкін вступив у бій з фашистськими загарбниками о 9 годині ранку 22 червня під Новоградом-Волинським. Це були тяжкі кровопролитні бої. Ворог набагато переважав у силі. 37-й танковий полк, стримуючи нагиск сталевих громад, відходив на рубіж оборони під Києвом. Біля Клавдіївки радянські танкісти зайняли Брест-Литовське шосе й наглухо скували колони танків ворога, що проривалися сюди. Василь Павлович не випускав із рук важелів машини. Згоріла одна - пересів на іншу. І знову бої...

Полк кинули на захист Дніпропетровщини. Тут відбулася пам'ятна зустріч танкіста з командиром Пушкіним Генерал, не раз бачивши, як Юбкін хвацько водить у бою червонозірчасту машину, брав лейтенанта до себе в екіпаж.

У 1942 році бойова біографія Василя Павловича була пов'язана з Барвінково-Харківською операцією, з обороною Північного Кавказу. Василь Юбкін побував на різних фронтах: Південно-Західному, Північно-кавказькому, 1-му Білоруському. Він і політпрацівник і командир танкового, потім мінометного підрозділу. Нарешті після перепідготовки в Харківському училищі, евакуйованому в м. Чирчик, він знову в танкових військах, вогнем і гусеницями знищує невідомого ворога.

В усіх боях і операціях дії Василя Юбкіна завжди відрізнялися зухвалістю, сміливістю й рішучістю. Це він у спекотний червневий день зі своїм танковим взводом

СМІЛИВИЙ І МУЖНІЙ

вийшов у тил ворога, з ходу форсував річку Свіслоч, увірвався в місто Лапичі, перерізав шляхи відступу ворожих військ і забезпечив успішну, без втрат, переправу танкової бригади.

Розгромивши Бобруйське, а потім Мінське угруповання німців війська 1-го Білоруського фронту відновили наступ і просулися далеко на захід, підійшовши до Варшави. Щоб вибити фашистів із польської столиці, треба було знищити частинами вороже угруповання, що загрозувало нашому правому флангу.

Перед 17-ю танковою бригадою, у якій служив Василь Юбкін, командування фронту поставило завдання - з району Гарволіна (50 кілометрів на південний схід від Варшави) ударом у північно-східному напрямку прорвати оборону супротивника, стрімким кидком форсувати річку Нарев, захопити плацдарм на її північному березі й протриматися до підходу головних сил.

Незважаючи на негоду (ішов сильний дощ), танкісти енергійно готувалися до рейду в тил ворога. Ретельно перевіряв готовність свого взводу й Василь Юбкін. Зранку небо перетнуло блискавки залпів «катюш», гримнула наша артилерія. Невдовзі в повітря знялася червона ракета. По радіо передали умовний сигнал атаки.

Стрімкий удар стрілецьких частин за підтримки артилерії й танків зруйнував оборону німців і в утворений прорив увійшли танки, які, незважаючи на розмоклий ґрунт, швидко попрямували на північний схід. Знищуючи ворожі заслони й частини прикриття, танкісти в другій половині дня заглибилися в оборону супротивника на 50 кілометрів і підійшли до сіл Лішедул-Новіни та Лішедул-Стари, котрі були перетворені супротивником на опорні пункти, що прикривали підступи до річки Нарев.

Під час знищення одного з ворожих заслонів був важко поранений командир танкової роти. Командування прийняв на себе лейтенант Юбкін. «Лейтенанте Юбкін! - пролунав у шоломофоні голос командира бригади. - Трьома машинами атакуйте Лішедул-Новіни та Лішедул-Стари й забезпечте вихід інших підрозділів на річку».

Виконуючи наказ командира, Василь Павлович, як і завжди, діяв за принципом: «Роби на війні можливим те, що супротивник вважає неможливим». Зухвалі й стрімкі дії відважних радянських танкістів викликали паніку в стані ворога, який почав відступати до річки. Скориставшись цим, лейтенант Юбкін вийшов до північного краю Лішедул-Стари, але там потрапив під вогонь добре замаскованої німецької проти-

танкової гармати. Перший снаряд пробив бортову броню й важко поранив у ногу командира танка. У цей час пролунав другий постріл, який пробив лобову броню. Механік-води й та заряджаючий були вбиті, а Василь Юбкін осколками прошили обидві ноги нижче колін. Машина загорілася. Лейтенант Юбкін вступив у нерівну боротьбу зі смертю. Стікаючи кров'ю та пересилуючи нестерпний біль у покремсаних осколками ногах, він вивалився з танка та відповз убік, де й знепритомнів.

Головні сили бригади вийшли на річку Нарев, із ходу форсували її, захопили плацдарм на північному березі.

Юбкін опритомнів лише на п'ятий день.

Медики довго боролися за життя героя-танкіста. Йому ампутували ноги. А потім знову операція за операцією...

За мужність, відвагу та героїзм на фронтах Великої Вітчизняної війни Василю Павловичу Юбкіну присвоєно звання Героя Радянського Союзу Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 березня 1945 року.

1 вересня 1947 року за результатами іспитів В. Юбкін був зарахований до лав студентів історичного факультету ДДУ, закінчив його з відзнакою.

Працював доцентом на кафедрі історії КПРС. Працював над докторською. Але в 1968 р. його мужнє серце зупинилося.

І. БІЛА.

(З книги «Славетнесузір'я окриленіх університетом - Д. Вид-во ДНУ).

ЗГАДУЄ ВЕТЕРАН

ЦІНА ОДНІЄЇ ХВИЛИНИ

У листопаді 1940 року військкомат запропонував десятикласнику Олександрю Дюкову навчання в Канській авіаційній школі. Юнак охоче погодився: він мріяв бути пілотом. У 1943-ому О. Дюков закінчив Рязанську вищу школу штурманів та льотчиків. У складі екіпажу прибув у бойову частину в Підмосков'я, де пройшов ще й додаткову підготовку з радіонавігації, астрономії та польотів у нічний час.

Складність виходу на ціль у заданий час під час війни створювалася через дальність польоту (630 км), польоти вночі, у хмарах, без знання точного вітру. Напрямок і швидкість вітру на висоті польоту визначали лише візуально, і уже по цьому визначали шляхову швидкість відносно земної поверхні, а по ній розраховували точність виходу на ціль і прицільні дані.

Наш екіпаж у складі командира ланки Героя Радянського Союзу майора М. Вихарева і мене, штурмана ланки лейтенанта О. Дюкова, одержавши завдання, розпочав підготовку до польоту. Підготувалися до польоту означало прокласти на карті маршрут польоту, нанести точки прицілювання, маневр для погашення надлишку часу на «петлі». «Петля» - це відхилення від маршруту на 90 градусів впра-

во (чи вліво) і політ за цим курсом деякий час (вираховується у процесі польоту), а потім повернення на заданий маршрут. Усі розрахунки на землі і в польоті робили на логарифмічній лінійці НЛ-7.

З аеродрому Замість (Польща) ми злетіли з деяким запасом часу, щоб не спізнитися до 5-ої години. Політ за маршрутом відбувався нормально. На щастя, у районі цілі було безхмарно, можна було точно визначити вітер і розрахувати точний час виходу на ціль.

Розрахунки по вітру показали, що ми виходимо на ціль хвилини на 11 раніше. Вирішили ці хвилини витратити на «петлі» відворотом вправо.

Рівно о 5.00 я скинув бомби. Після розвороту через деякий час ми побачили, як засвітилися ліхтарі і наші війська перейшли в наступ.

Цей епізод відображено в фільмі «Берлінська операція». І описано також у книзі тричі Героя Радянського Союзу маршала Г. К. Жукова «Спогади й роздуми»: «Рівно за три хвилини до початку арtpідготовки всі ми вийшли із землянки і зайняли свої місця на пункті спостереження. Звідси вдень проглядалася вся приодерська місцевість. Зараз тут стояв передранковий туман. Я глянув на годинник: рівно п'ята.

І відразу ж від вистрілів багатьох тисяч гармат, мінометів та «катюш» яскраво осяяла місцевість, а вслід за цим роздався вражаючої сили гуркіт вистрілів і розривів снарядів, мін та авіаційних бомб. У повітрі наростав невмовкаючий гул бомбардувальників. Злетіли тисячі різнокольорових ракет. За цим сигналом спалахнули 140 ліхтарів, розташованих через кожні 200 метрів...»

16 квітня 1945 року нашому 18-му гвардійському Севастопольському полку поставили завдання: з висоти 2000 метрів нанести бомбовий удар по позиціях противника на Кюстрінському плацдармі (за рікою Одер у Берлінському напрямку).

У наказі особливо підкреслювалося, що бомби повинні розірватися о 5.00. Якщо бомби розірвуться на одну хвилину раніше або пізніше, військовий трибунал притягне екіпаж до суду.

Така суворість була обумовлена тим, що скидання бомб раніше 5.00 може зірвати раптовість стратегічної операції, а скидання бомб пізніше 5.00 може призвести до удару по своїх військах, які ймовірно уже займуть траншеї противника.

Точності виходу на ціль в авіації завжди надавалося великого значення. Так, коли ми літали на дальньому бомбардувальнику уже після війни, норматив виходу на ціль, віддалену на 2000-3000 кілометрів, був такий: відхилення розриву бомб від завдання плюс-мінус 30 секунд - «відмінно», 1 хвилини - «задовільно», більше півтори хвилини - польотне завдання не зараховувалося, а екіпаж відбував покарання.

17-18 квітня екіпажі нашого полку бомбили цілі на Зелових висотах, де тимчасово радянські війська були зупинені через сильний опір військ противника. Після взяття Зелових висот наші екіпажі перекликалися на знищення війська противника на залізницях їх вивантаження і по вогнищах супротиву військ у самому Берліні.

За успішне виконання завдання в Берлінській операції полку, у якому я служив, присвоєно найменування Берлінський, і він став називатися Севастопольсько-Берлінський 18 гвардійський авіаційний полк дальньої авіації.

Усі учасники операції одержали подяку Верховного Головнокомандувача І. В. Сталіна і були нагороджені медалями «За взяття Берліна».

Для мене це була одинадцята подяка Верховного Головнокомандувача, третя медаль (до цього - за взяття Будапешта і Кенігсберга) і другий орден - «Червона Зірка» (до цього - орден Червоного Прапора за звільнення Севастополя, Одеси, Білорусії та ін. міст).

О. ДЮКОВ,

гвардії полковник у відставці.

НА ЗАСІДАННІ РЕКТОРАТУ УНІВЕРСИТЕТУ

ПРО РОБОТУ ЮРИДИЧНОЇ КЛІНІКИ

Доповідала директор Юридичної клініки О. Л. Соколенко.

Вона розповіла, що Юридична клініка - це актуальна, корисна справа: студенти-юристи, коли консультують громадян, набувають практичних навичок професійної діяльності; представники соціально вразливих груп суспільства одержують консультації безплатно, а найголовніше - вирішується проблема правової культури громадян.

Директор О. Л. Соколенко повідомила, що від часу створення Юридичної клініки у ній працювали 32 третьокурсники і 30 другокурсників. Громадяни звертаються за консультаціями з питань соціального захисту, трудового, цивільного, сімейного, житлового, земельного, цивільно-процесуального, а найбільше - з адміністративного права.

За участю Юридичної клініки сказала О. Л. Соколенко, у 2007 р. підготовлено вісім процесуальних

документів дев'ять усних і вісімнадцять письмових консультацій

Частіше за допомогою звертаються старші за віком, ніж молоді; приблизно третя частина - це співробітники університету.

Треба віддати належне, задля успішного становлення Юридичної клініки дещо вже зроблено. Так, директор О. Л. Соколенко взяла участь у тренінгу в м. Києві «Інновації та соціально-практична направленість нові виклики і потреби вищої юридичної освіти України», який організували Міжнародний благодійний фонд «Фундація юридичних клінік України», Правова ініціатива Інституту відкритого суспільства (м. Будапешт, м. Нью-Йорк, м. Абужа) та Міжнародний фонд «Відродження».

Другокурсники І. Бездуган, В. Нельза, К. Троніна провели у дитячому будинку «Світано» семінар-тренінг «Конституційні права і свободи людини й громадянина в Україні».

Університет підписав угоду про співпрацю з Головним управлінням юстиції у Дніпропетровській області - про спільну безкоштовну консультативно-правову допомогу малозахищеним верствам населення в рамках роботи Юридичної клініки та проведення заходів спрямованих на підвищення правової свідомості населення.

Усе це добре, але в 2008 році, як засвідчила директор О. Л. Соколенко до Юридичної клініки реєстрованих звернень зменшилося. Чому? Недостатня реклама про

клініку яка змінила свою адресу? Напевно. Мало публікацій дає клініка в університетську газету? Безсумнівно. А ще кілька висновків, які теж стали основою ухвали ректорату.

Ректорат рекомендував Юридичній клініці забезпечити взаємодію з Головним управлінням юстиції Дніпропетровської області, особливо з питання інформаційного супроводження студентських наукових заходів здійснення на радіо виступів з актуальних правових питань.

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України вирішено передбачити у 2009-2010 н.р. викладання на юридичному факультеті дисципліни «Основи юридичної клінічної практики» (спів-

робітники клініки уже розробили робочу програму цієї дисципліни).

Для активізації роботи Юридичної клініки юристам доручено організувати на базі ДНУ Всеукраїнську студентську конференцію «Просвітницька діяльність юридичних клінік на базі вищих навчальних закладів» і провести для студентів ДНУ серію майстер-класів у Юридичній клініці (за темами просвітницької діяльності).

Ухвалено у контексті правової та правороз'яснювальної роботи організувати в університеті постійно діючий правовий лекторій для студентів молодших курсів та цикли зустрічей з представниками правоохоронних органів.

Я. СТЕПОВА.

НА IX МІЖНАРОДНОМУ КОНКУРСІ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ імені ПЕТРА ЯЦИКА

КРАЩІ ЗНАВЦІ

Найкращі знання на першому етапі IX Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика серед 177 учасників показали Кучер Інна (гр. КФ-08-02), Дегтярьова Анастасія (гр. УН-07-01), Петрушина Анна (гр. УА-07-01) (I місце), Ядошвілер Марія (гр. ЕП-08-02), Білявська Анна (гр. ВЗ-08-01), Андрішко Олег (гр. УУ-07-02) (II місце), Самсонова Яна (гр. ІІ-08-01), Шабаліна Олена (гр. УА-08-03).

ЦЕЙ КОНКУРС як щорічний засновано Міністерством освіти і науки України Лігою українських меценатів у жовтні 2000 р., його фундатором був канадський бізнесмен Петро Яцик.

Петро Яцик народився у селі Верхнє Синьовидне на Львівщині у селянській родині. Емігрувавши після Другої світової війни в Західну Європу, а в 50-х роках у Канаду, Петро Яцик став великим

бізнесменом і меценатом, допомагав своїм співвітчизникам як в Україні так і в інших державах.

Петро Яцик був основним меценатом "Енциклопедії українознавства", Українського дослідницького інституту при Гарвардському університеті у США, Центру досліджень історії України в Канадському інституті українських студій при університеті Альберти. Кілька років тому він пожертвував мільйон доларів для відкриття спеціального українського відділу в Інституті Гаррімана при Колумбійському університеті Науково-дослідній інформаційні центри його імені існують при Торонтському та Лондонському університетах.

Нині його головне дітище - Освітня фундація Петра

Яцика - перекладає й видає англійською "Історію України-Руси" Михайла Грушевського, покликаних стати своєрідним "вікном в Україну" для англомовного світу. Вартість проекту - понад 15 млн. доларів, а в цілому добродійні пожертвування мецената вимірюються десятками мільйонів.

Петро Яцик був одним із ініціаторів проведення конкурсу знавців української мови (така його первісна назва) та надавав фінансову підтримку для його проведення. Він декілька разів приїздив в Україну був почесним гостем конкурсу. Після його смерті (восени 2001 року) конкурсу присвоєно його ім'я. Фонд, який створила донька П. Яцика, усі ці роки здійснював фінансову підтримку конкурсу.

ЯКІ БУЛИ завдання для учасників першого етапу цього року? Студенти нефілологічних спеціальностей мали з'ясувати рівень сформованості у студентів орфографічних орфографічних, граматичних та стилістичних навичок. Наприклад потрібно було розподілити слова за принципом вживання/невживання апострофа й м'якого знака, визначити наголосені склади в словах, утворити жіночі й чоловічі імена по батькові.

Для студентів філологічних спеціальностей завдання, зрозуміло, були складнішими, хоча й охоплювали ті ж розділи мовознавчої науки. Так для філологів пропонувалося з'ясувати, за якою правописною особливістю згруповано слова; серед запропонованих знайти слова,

у яких допущено орфографічну помилку; відредагувати словосполучення; пояснити значення фразеологізмів. Традиційно найважчим виявилось завдання на відмінювання числівників.

Але найбільший ваговий коефіцієнт серед завдань конкурсу мав твір-роздум, запропонований як для студентів-філологів ("Людина така, яке її уявлення про щастя"), так і для студентів нефілологічних спеціальностей ("Чи існує сучасна українська еліта?"). Сучасні студенти елітою вважають тих, хто "прославив нашу державу навки: Т. Шевченка, М. Рильського, О. Гончар" (Ядошвілер Марія, гр. ЕП-08-02), еліта "зобов'язана доводити, що вона по-справжньому українська. Для цього необхідно хоча б думати, спілкуватися рідною мовою, знати свою культуру, історію" (Ванжа Ольга, гр. ПМ-08-02). А

філолог Олександра Білаш (гр. УУ-05-03) шлях до щастя сформулювала у вигляді простого афоризму "Поводь себе як щаслива людина - і це приведе до щастя". Цікавих думок було безліч.

Студенти, які перемогли на першому етапі, гідно виступили і на другому (обласному) етапі конкурсу, який було доручено провести Обласному центру історії та розвитку української мови ДНУ. Андрішко Олег, Петрушина Анна, Шабаліна Олена і Кучер Інна стали переможцями.

Сподіваємось, що наші студенти гідно представили нашу аїма матері на підсумковому етапі, але про це ми ще чекаємо офіційну інформацію.

І. МАМЧИЧ
заступник директора
Обласного центру історії
та розвитку української
мови ДНУ.

3 ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА ВАСИЛЯ ЮБКІНА

ЛОШАДЯМИ РЕЗВЫМИ ГНЕДЫМИ
К СВОЕЙ МЕЧТЕ И РАДОСТИ Я МЧУСЬ

Він зберігається в музеї історії ДНУ. Зошит із цупкою темно-гранатовою кольору палітуркою має вигляд книжечки. Привабливе фабричне оформлення: на лицьовому боці відтиснуто орнамент, внизу - золотистим «Для запису».

На першій сторінці простим олівцем намальовано портрет красивого юнака з осяйним цілеспрямованим поглядом вдаль, на лацкані його піджака - Зірка Героя. Розшифровка «В. Юбкин. 1949 г.» Невже автопортрет? Схоже, що так.

Обережно, ледь торкаючись, перегортаю кожну наступну сторінку. Не можу стримати хвилювання, як колись, коли читала про Мересьєва

На одному диханні сприймаю всі Василеві записи - і бачу його щире, зболене, вистраждану душу. Бачу й його самого, ніби живого, - сильного, вольового.

Після перечитаного думається чітко й ясно, думається й передумується. Кудись відступає дріб'язкове, неважливе. Виразно окреслюється головне: як залишатися в цьому житті Людиною, навіть в екстремальних обставинах.

Кілька віршів подаємо вашій увазі у послідовності автора. Було б добре, аби знайшлися ентузіасти, які б на комп'ютері скопіювали весь поетичний зошит Героя Радянського Союзу В. П. Юбкина і дискредали до нашої наукової бібліотеки.

Т. СОБКА.

...Теперь я стал
Совсем другой
Я так состарился
Душой.

Всего прошел
четвертый год -
И вот что сделалось со мною.

Не по годам
Я постарел
Узнал печаль,
Тоску немую.

Не по годам я польсел,
С тех пор, как знаю
жизнь другую.

А дни бегут,
Идут года.

И скоро, скоро
Будет тридцать
Не лучше ли уйти туда,
Где ничего уж не приснится?

А хочется ещё пожить.
Узнать,
Как девушка целует,
Ведь хочется любить,

друзить,
Узнать, что душу
так волнует.

Только меня
Нельзя любить.
Один на жизненной
Дороге.
При первом взгляде не душа,
А сразу лицо, руки, ноги...

Да, ноги!
Мне их не вернуть.
Я потерял их
На рассвете.
И мне спокойно не уснуть,
На этом грустном
белом свете...

Я б хотел заплетать
твои косы

Золотистые, в спелую рожь.
Заплетая и вновь расплетая,
Ощущать торопливую дрожь.

Чтоб казалось:
своими руками,
Молча, без звука, без слов -

Чувством рожденные мысли
В твои волосы нынче заплет.

Пусть не ты...
Я другой через годы
С тоской расскажу,
но без слез,
Как хотел заплетать
твои косы
Золотистые, в спелую рожь.

Горечь одна горечь,
Горечь да печаль.
Ничего не надо,
Ничего не жаль.

Не жалею юность,
Пролетевших дней.
Юность - это дурость
Вороньих коней.

Как они проскачут,
А за ними - пыль.
«Юность, - люди спросят, -
Быль или не быль?»

Была она болью,
Была радостью дней.
Да покрылась пылью
Вороньих коней.

Потому так горько,
Потому так жаль.
Горечь одна горечь,
Горечь да печаль.

Правда, хорошо весною
Сильно, сильно полюбить?!
Только ночью смерть косую
У окно мое стучит.

Эх, костлявая, напрасно
Поджидаешь окна.

Ведь весною так прекрасно,
Позуляй пока одна.

Ты поверь мне, будет время,
Что я сам к тебе приду,
Как разденутся деревья,
Сбросив жёлтую листву.

А пока гуляй. Довольно.
Перестанем-ка шутить.
Ничего, что сердцу больно,
Я могу ещё любить.

Мне сегодня радостно,
Мне сегодня весело.
День такой чудесный,
Что грустит грешно.
Клены машут ветвями,
Словно «здравствуй»
встречные,

От того так весело,
Что так хорошо.

Я иду по улицам,
Я иду бульварами.
Кудри поредевшие
Ветер теребит.
Эх ты, юность-молодость,
Светлая, лучистая.
В этой жизни жить бы,
Да ещё пожить!

Я в жизни так много видел,
Много так вынес,
много узнал,
Когда свою буйную
молодость

В Польше с ногами отдал.

Болванка... удар...
Как будто бы не было.
Как будто так мать родила.
И только струею горячей,
дымящей,

На землю чужую кровь
потекла.

Смыкались ресницы.
Сердце сжималось,
Казалось, что сердце
в щепки сейчас...

С холодным наганом рука
пожелтевшая
На уровень глаз поднялась.

А солнце лениво с землею
прощалось,
И сосны как будто бы
кто-то поджег.

Не знаю, что в душе мне
показалось,
Но только с собою
покончить не мог.

Крутит метель белогривая,
Суедроб намела у окна.
В сердце весна соловьиная,
Весна и любовь без конца.

Как будто бы воют сирены -
Так стонет протяжно
в трубе.

Мне слышится запах сирени,
Как будто она на столе.

Так хочется взять
и прижаться.

Закроешь глаза и потом:
Дивчина весенней сказкой
Вся в белом стоит
под окном.

Под эти протяжные,
дикие стоны,
В этом метельном саду
Мне чудятся птица

перезвоны
В нашем саду поутру.

Двадцять років тому була поставлена крапка в безглуздій десятилітній війні, і останній батальйон радянської армії був виведений з Афганістану.

Через цю війну пройшло більш ніж півмільйона солдатів і офіцерів.

Не обійшла війна й родини Дніпропетровщини. Понад 12 тисяч земляків взяли участь у бойових діях, 212 загинули, а майже 500 стали інвалідами.

(З газети «Зоря» за 17 лютого 2009 р.).

НА ЗНІМКУ: Олександра ВОЛОШИНА вручає квіти учаснику бойових дій в Афганістані, полковнику у відставці А. М. БРАЖНИКУ

ЛЮДИНА ОБОВ'ЯЗКУ

Анатолій Миколайович Бражник, полковник у відставці, в Афганістані воював два роки як пілот гелікоптера. Здійснив 554 бойових вильоти. Не раз ризикував життям, рятуючи товаришів з-під шквального ворожого вогню.

Серед численних нагород, якими був нагороджений - орден Червоної Зірки за героїзм і мужність при виконанні бойового завдання.

Зрозумівши, що поряд з нами жива легенда, ми засипали льотчика запитаннями найрізноманітнішої тематики: від типу зброї, яку використовували під час бойових дій в Афганістані, до життя полковника у відставці, життя його бойових товаришів після війни.

Під час розмови виявилось, що наш гість до того ж - учасник ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС 1987-1989 років, за що був нагороджений Чорнобильським хрестом «Мужність. Честь. Гуманність».

Анатолій Миколайович - приклад для підрастаючого покоління. Сьогодні він обіймає посаду голови Індустріального районного об'єднання воїнів-афганців, вдов та сімей воїнів, що загинули в Афганістані. А ще він бере активну участь в організації Всеукраїнських фестивалів «Афганський вітер» та «Афганці Чорнобиллю», де студентам ФФЕКСу також вдалося побувати й відчутися всю атмосферу справжньої чоловічої мужності та дружби.

Хочеться вірити, що в майбутньому буде менше трагічних подій та значно більше таких людей, як Анатолій Миколайович Бражник.

О. ВОЛОШИНА,
В. ДЕШКО,
С. БЕЛІМЕНКО,
студенти 2-го курсу факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем.
Фото студента 4-го курсу С. ВОВКА.

ГОТУЄМОСЯ ДО ЛІЦЕНЗУВАННЯ

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ «ФІЗІОЛОГІЯ», ОСВІТНЬО-КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ РІВЕНЬ «МАГІСТР»

Наш університет у 2004 році за підтримки обласної державної адміністрації розпочав підготовку спеціалістів за напрямом «Біологія» (спеціальність «Фізіологія»). Зараз університет готовий розпочати підготовку магістрів за цією спеціальністю.

Випускники-магістри зможуть обіймати посади наукових співробітників (біолога, фізіолога, ней-

рофізіолога, практичного психолога, психофізіолога, фахівця з ергономіки та спортивної фізіології), викладача вищого навчального закладу III-IV рівні акредитації, менеджерів психофізіологічного підряду кадрів, а також зможуть вступити до аспірантури.

Сьогодні на Дніпропетровщині немає навчальних закладів, які б випускали фізіологів такого рівня.

Хоча за аналітичними даними обласного психолого-медико-педагогічного центру, попит на таких фахівців у дошкільних, загальноосвітніх закладах, у центрах зайнятості, на підприємствах досить високий.

У нас підготовка магістрів за спеціальністю «Фізіологія» проводиться на базі кафедри фізіології людини і тварин, яку очо-

лює доктор біологічних наук за напрямом «Фізіологія людини і тварин», професор В. П. Ляшенко. На кафедрі працюють 9 викладачів: 3 професори, доктори наук, 6 доцентів кандидатів наук.

Кафедра має відповідні лабораторії, необхідне аудиторне забезпечення, лабораторію ергономіки та психофізіології праці. У державній установі «Інститут гастроентерології АМН України» є філіал кафедри фізіології людини і тварин, де проводяться заняття, науково-дослідна робота, студенти проходять виробничу, навчаль-

ну та переддипломну практики. Базами практики є й інші установи України.

Для студентів вказаної спеціальності на кафедрі функціонує бібліотека. В електронній бібліотеці кафедри фізіології людини і тварин є підручники, а також реферативні журнали, методичні розробки інших вищих навчальних закладів, що спеціалізуються у цьому напрямку.

В. ЛЯШЕНКО,
завідувач кафедри фізіології людини і тварин.

ЗА ПРОГРАМОЮ DAAD

НАВЧАННЯ В НІМЕЧЧИНІ – ЦЕ РЕАЛЬНІСТЬ!

Ти любиш подорожувати? Вчиш німецьку мову? Мрієш побувати за кордоном і отримати там освіту? Тоді ти просто повинен дізнатися про стипендіальні програми DAAD!

НА ЗНІМКУ: студентки гр. УН-06, колишні стипендіати Німецької служби академічних обмінів Юлія КАЛАЧОВА та Аліна АГАПОВА

Завдяки DAAD (Німецькій службі академічних обмінів) мрія студенток 3-го курсу німецького відділення факультету української іноземної філології та мистецтвознавства Юлії Калачової та Аліни Агапової стала реальністю. Дівчата отримали гранти для стажування в Німеччині.

Про DAAD філологи дізналися від лектора Дагмар Венцель, яка вже сім років викладає в нашому університеті. Ви теж можете отримати всю інформацію (німецькою або російською мовами) про широку палітру стипендій для студентів, молодих випускників вищих навчальних закладів, молодих викладачів та вчених майже всіх спеціальностей, якщо звернетесь до Дагмар Венцель у понеділок з 14.00 до 15.30 в кабінет №103, що в науковій бібліотеці ДНУ.

Відповіді на всі запитання про DAAD та інформацію щодо документів, які треба подавати, любий читачу, ти можеш знайти також на сайтах: www.daad.de www.daad.org.ua

Про переваги навчання в «країні ідей» розповідають колишні стипендіати.

Юлія КАЛАЧОВА студентка гр. УН-06:

- Минулого літа я місяць навчалась у Вільному університеті Берліна, одному з дев'яти елітних університетів Німеччини. Отримала стипендію на літній мовний курс з німецької бізнес-мови. Відвідала безліч фірм світового рівня, де мала можливість побачити виробництво та поспілкуватись із фахівцями, побувала на біржі та в великих банках. У парламентіознайомила ся з німецькою політичною системою, побачила її роботу зсередини.

Передцією поїздкою в мене не було жодних контактів з Німеччиною. Пані Венцель з кількома студентами та викладачами, що вже навчалися в Німеччині завдяки DAAD, провела для стипендіатів Дніпропетровщини семінар і таким чином підготувала нас до серйозної академічної роботи за кордоном.

Після повернення в Україну я продовжую спілкуватися з викладачами німецького університету, де я навчалась, та моїми новими друзями майже з усього світу (на літніх мовних курсах, у яких я брала участь, були представники 70 країн світу). Завдяки спілці людей, що навчалися або вели дослідження у Німеччині (www.getmany-alumni.org), я завжди в курсі подій у цій країні, адже регулярно отримую журнал «Deutschland».

Аліна АГАПОВА студентка гр. УН-06:

- Отримала семестрову стипендію. Уже через кілька днів сидіти на лекціях в університеті Майнці і вдосконалювати знання з німецької мови та теорії і практики перекладу. Знайомитимусь з культурою, традиціями, історією цього народу. Це новий світ, нові люди, нові враження, нові емоції! Це все внесе новий подих у моє життя! Хочу зрозуміти, на що ж я здатна. Ця подорож відкриє мені безліч доріг, і я повинна буду на цих життєвих роздоріжжях обрати лише одну, де відчую своє професійне покликання.

До друку підготувала Ю. КАЛАЧОВА

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. О. ГОНЧАРА ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД:

професора кафедри електронних обчислювальних машин - 1 штатна одиниця (повна ставка)

(науковий ступінь доктора фізико-математичних чи технічних наук, вчене звання професора або доцента, стаж науково-педагогічної роботи у ВНЗ III - IV рівнів акредитації не менше 10 років, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри технічної механіки - 1 штатна одиниця (повна ставка)

(вища технічна освіта, науковий ступінь кандидата технічних наук,

вчене звання доцента, стаж науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 10 років, наявність публікацій, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри математичного моделювання - 1 штатна одиниця (повна ставка)

(науковий ступінь кандидата фізико-математичних (технічних) наук, вчене звання доцента (старшого наукового співробітника), стаж науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 10 років, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри загального та російського мовознавства - 1 штатна одиниця (повна ставка)

(науковий ступінь кандидата філологічних наук, вчене звання доцента, досвід роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 10 років, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри фізичної та економічної географії - 1 штатна одиниця (повна ставка)

(науковий ступінь кандидата педагогічних наук, досвід роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 10 років, вільне володіння державною мовою України),

асистента кафедри обчислювальної математики та математичної кібернетики - 1 штатна одиниця (0,5 ставки)

(вища математична освіта та освітньо-кваліфікаційний рівень магістра, наявність друкованих праць, вільне володіння державною мовою України),

асистента кафедри соціології - 1 штатна одиниця (0,75 ставки)

(вища освіта за спеціальністю соціолог, досвід науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 1 року, вільне володіння державною мовою України),

асистента кафедри теоретичної фізики - 1 штатна одиниця (0,5 ставки)

(вища освіта, закінчена аспірантура за спеціальністю 01.04.02 - теоретична фізика, наявність публікацій у фахових журналах, вільне володіння державною мовою України)

(документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації).

Наша адреса: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, навч. корпус № 1, кімн. 217, тел.: (056) 374-98-27.

Передплачайте газету «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»!

ПЕРЕДПЛАТУ МОЖНА ОФОРМИТИ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ЗВ'ЯЗКУ ОБЛАСТІ

«ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ» - щомісячна (крім серпня) газета Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара

Редактор Т. А. СОБКА

Засновник видавця - Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара

Адреса ДНУ: 49010 м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг - 1 друкований аркуш. Друкується за рахунок коштів підприємств та фізичних осіб.

Редакція не несе відповідальності за точність наведених у статті фактів відповідно до вимог редакції. Листи, рукописи, ілюстрації не повертаються.

Листування з читачами ведеться тільки в сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування скорочення прийнятих для опублікування текстів.

Редакція газетине уточнює дату виходу наступного номера газети. Претензії до публікації приймаються протягом місяця.

При передруку хлосилання на газету «Дніпропетровський університет» обов'язкове.

Газета набрана і зведена в редакції газети «Дніпропетровський університет». Адреса редакції: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, кімн. 204. Тел. 374-98-21.

Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua

Зам. 9-0565. Тираж 1000. ДП № 1259 від 10 жовтня 2005 року. Газета віддрукована в друкарні ВАТ «Видавництво «Зоря», м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів 7. Індекс 40448.